

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005785 17 Кж 8
Бања Лука, 13.03.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М.Р., због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. и недозвољена прозводња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца у Бијељини, оптуженог и његовог браниоца, адвоката В.Л. из Б., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 16 К од 27.07.2017. године, након одржане сједнице вијећа у присуству, оптуженог и његовог браниоца, а у одсутности уредно обавјештеног републичког јавног тужиоца, дана 13.03.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог М.Р. укида се пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 16 К од 27.07.2017. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005785 16 К од 27.07.2017. године, оглашен је кривим оптужени М.Р., због стицаја кривичних дјела убиства из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама - у даљем тексту: КЗ РС), за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 11 (једанаест) година и недозвољена прозводња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, за које дјело му је утврђена казна затвора у трајању од 4 (четири) мјесеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 (једанаест) година и 2 (два) мјесеца, у коју казну му је урачунато вријеме проведено у притвору. Истом пресудом, на основу члана 62. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности одузимања пиштоља као предмет употребљен за извршење кривичног дјела. На основу одредбе члана 108. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12 - у даљем тексту: ЗКП РС), оштећени Н.Г. је са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу, те је оптужени обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбу су, благовремено, изјавили окружни јавни тужилац у Бијељини (у даљем тексту: тужилац), оптужени и његов бранилац. Тужилац је жалбу изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптуженом изрећи већа казна. Оптужени и његов бранилац жалбе су изјавили из свих жалбених основа. Приједлог жалбе оптуженог је да се побијана пресуда укине и да му се „омогући фер и праведан поступак, а да то не буде Окружни суд у Бијељини“ или да се отвори претрес пред овим судом и након тога донесе пресуда којом се оптужени ослобађа од оптужбе, као и од обавезе накнаде трошкова поступка.

Оптужени и његов бранилац су у својим писменим одговорима на жалбу тужиоца предложили да се та жалба одбије као неоснована, док тужилац није подносио писмени одговор на жалбе оптуженог и његовог браниоца.

У сједници вијећа, која је у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, одржана у одсуству уредно обавјештеног републичког јавног тужиоца, оптужени и његов бранилац су изложили жалбе, остајући код разлога и приједлога садржаних у њиховим образложењима, као и код писмених одговора на жалбу тужиоца, те је оптужени подржао и жалбу свог браниоца.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговоре оптуженог и његовог браниоца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, жалбе оптуженог и његовог браниоца указују на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и к) и став 2. ЗКП РС, те жалба браниоца оптуженог указује и на битне повреде одредаба кривичног поступка, садржане у одредби члана 311. став 1. тачке е) ЗКП РС. Дакле, обе жалбе указују на повреде права на одбрану оптуженог, на неразумљивост изреке пресуде и њеној противријечности са разлозима, на изостанак разлога о одлучним чињеницама, као и на неправилну примјену појединих одредаба ЗКП РС, које су по ставу ових жалби биле од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, те жалба браниоца указује и да се пресуда заснива на незаконитим доказима.

У оквиру чињеничне основе побијане пресуде, аргументима изнесеним у жалбама оптуженог и његовог браниоца се оспорава правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница, са тврдњом да спроведени докази не потврђују тврдње оптужбе да је оптужени починио кривична дјела, убиство из члана 148. став 1. КЗ РС и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 6. КЗ РС, за која је побијаном пресудом оглашен кривим, а што је све за посљедицу, по ставу ових жалби, довело до повреде Кривичног закона.

Надаље, у жалбама тужиоца и браниоца оптуженог, оспорава се правилност побијане пресуде и у погледу одлуке о казни, па тако тужилац у жалби истиче да је првостепени суд прецијенио олакшавајуће, а да није у довољној мјери цијенио отежавајуће околности, утврђене на страни оптуженог. Жалба браниоца наглашава да је казна затвора, изречена том пресудом,

превисоко одмјерена, у ком правцу је постављен приједлог, да се та казна смањи.

Цијенећи изнесене приговоре жалбе браниоца оптуженог у основу побијања пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и к) и став 2. ЗКП РС, овај суд оцијењује да су ти приговори основани.

Наиме, основани су жалбени приговори браниоца оптуженог да је изрека побијане пресуде неразумљива, обзиром да је у тачки 2. чињеничног описа, само наведен члан 7. Закона о оружју и муницији ("Службени гласник Републике Српске" број 26/2016), а да притом, није прецизирано о којем ставу и тачки овог члана се ради, затим да у изреци побијане пресуде није наведено на основу које законске одредбе се оптуженом у изречену казну затвора урачунава вријеме проведено у притвору, као и да није наведено по ком ставу члана 62. КЗ РС, је првостепени суд оптуженом изрекао мјеру безбједности одузимање предмета.

Надаље, основано се жалбом браниоца оптуженог приговара да се побијана пресуда заснива на доказу – дио видео снимка надзорних камера на кући оптуженог, који није изведен на главном претресу. Како је одредбом члана 295. став 1. ЗКП РС прописано да суд заснива пресуду само на чињеницама и доказима који су изнесени на главном претресу, па како се побијана пресуда заснива на наведеном доказу, који није у цијелости изведен на главном претресу, то је по оцјени овог суда, могло би бити од утицаја на законито и правилно доношење пресуде, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС.

Исто тако, по оцјени овог суда, закључак побијане пресуде да је критичне прилике оптужени испалио 6 метака из предметног пиштоља, је за сада преурађен, јер првостепени суд није са довољном пажњом анализирао и цијенио вјештачење вјештака судске медицине др Ж.К., у којем је наведено да су све стрелне ране које је овај вјештак констатовао на тијелу оштећеног, могле настати дјеловањем укупно пет испаљених пројектила.

Из наведеног произилази да су основани жалбени приговори браниоца оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) и став 2. ЗКП РС, а истовремено, аргументима ове жалбе, основано се доводи у питање и правилност чињеничне основе побијане пресуде.

Због тога је ваљало жалбу браниоца оптуженог уважити и побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, те предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битних повреда одредаба кривичног поступка, а због тих повреда овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведене битне повреде, а оцјениће и остале приговоре из жалби оптуженог и његовог браниоца, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује

одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Из наведених разлога жалба тужиоца којом побија пресуду само због одлуке о кривичној санкцији, је за сада беспредметна.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић